

educativo frente a los compañeros sino a las propias familias –yo lo conté en una comisión– el miedo de trasladarle a tus padres que en tu colegio te están persiguiendo por tu orientación sexual.

Entonces, me gustaría saber ¿qué se está o qué se va a hacer desde la *conselleria* de educación, en colaboración con la *conselleria* de políticas de igualdad, para que cesen o para, al menos, que se minimicen lo máximo posible estas conductas en las aulas? Y, como bien he dicho, fuera de las aulas, porque los patios y los cuartos de baño de los colegios son el caldo de cultivo de este tipo de agresiones.

Muchísimas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Sí. Gràcies, senyora presidenta.

Com li deia i reitere, moltes gràcies, senyor Salmerón, per la seua aportació.

Per a parlar-li de coses concretes, directament coses que hem fet i que estan en marxa i que estan servint i que estan ajudant moltíssim i que evidentment encara hem d'avançar molt més. La primera de totes, al 2016, aquesta conselleria, i estant ja de conseller jo, vam publicar una instrucció per la qual s'establixen els protocols d'acompanyament per garantir el dret a la identitat de gènere, l'expressió de gènere i la intersexualitat.

Eixe protocol és d'aplicació obligatòria a tots els centres educatius valencians, malgrat que va haver qui va incentivar un recurs perquè no haguera de ser obligatòria la seua aplicació a tots els centres educatius. Vam guanyar eixe recurs i és d'aplicació obligatòria a tots els centres educatius.

Al curs 2016-2017 vam establir eixos coordinadors i coordinadores d'igualtat en tots els centres educatius, que, evidentment, quants més hi hagueren molt millor, per a coordinar les accions específiques establides en la llei LGTBI valenciana. I també per a donar-los suport, com vosté deia amb el sentir-se més acompanyats i acompanyades, doncs, hem establert un portal web en el qual està el portal Reico, que és el portal per als recursos per a l'educació en la igualtat i en la coeducació, amb un munt de recursos per a desenvolupar els plans d'igualtat i convivència en els centres i entre els quals també es troben les instruccions per a actuar en casos de LGTBIfòbia als centres educatius.

Hi ha unes instruccions per a actuar en eixos centres en cas de que hi haja una actuació, una situació com aquesta, assessorades eixes instruccions fetes i assessorats per col·lectius del sector.

A més a més, des de la Direcció General d'Inclusió Educativa –això ja estem parlant d'aquesta legislatura– s'oferixen tallers de sensibilització, tant a les famílies, com a l'alumnat, com al professorat i es fa també un servei d'assessorament. Un servei d'assessorament sobre diversitat afectiu-sexual, de gènere i familiar per a previndre la LGTBIfòbia. De fet, entre gener i març, eixe servei d'assessorament ha fet 42 intervencions i les ha fet als centres educatius ajudant, acompanyant, millorant –com deia vosté– la necessitat que hi ha per a seguir en llibertat per al conjunt dels centres i dels xiquets i les xiquetes.

També, de forma específica, es presta una formació a les unitats d'atenció i d'intervenció del pla previ contra la violència escolar i específica contra la LGTBIfòbia i col·laborem amb la conselleria d'igualtat amb el servei Orienta.

A més a més, i ahí també li dic que som especialment sensibles, volem que hi haja una presència molt massiva del sector educatiu al Consell Valencià LGTBI. I també, com ja hi ha, el compromís d'este govern per les llibertats i per les persones LGTBI, que el tenim no només en les administracions, no només en institucions sinó en el dia a dia, que és el que cal.

I acabe, simplement, dient-li que, evidentment, tant com vosté ha fet i com esperem, tots els xiquets i les xiquetes puguen expressar-se lliurement amb seguretat als carrers, a les aules, als espais de dins dels centres educatius, als patis. Perquè el somriure dels xiquets i de les xiquetes LGTBI també és l'orgull d'aquest govern.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta número 744 formulada per les diputades Mercedes Ventura, Patricia García y Rosa María Menor del Grup Parlamentari Ciudadanos al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre la reducció d'unitats en els centres educatius públics. La pregunta serà formulada per la diputada Patricia García.

Quan vullga, senyoria.

La senyora García Guasp:

Gràcies, senyora presidenta.

Agrair també la presència del conseller.

Senyor Marzà, el dia d'abans de les vacances de Setmana Santa la conselleria d'educació enviava als sindicats dels docents la proposta d'arranjament escolar únicament per a infantil i primària, perquè res dia de l'educació especial ni de comunicació i llenguatge. Una proposta que, per primera volta en l'era del Botànic, reduïx les unitats dels centres escolars.

Senyor Marzà, el poquet positiu que hem pogut traure d'esta pandèmia ha sigut que s'ha pogut treballar amb molt d'esforç de la comunitat educativa, però especialment gràcies a la reducció de ràtios. Per tant, un criteri per a reduir ràtios ha de ser atendre a les necessitats de cada alumne i de cada aula. He vist que hi ha voluntat de reduir ràtio en alguns pobles, però també de reduir aules en moltes escoles tot i la situació extrema que estem vivint.

Mire, jo li demane que no reduïska aules, que estudie la casuística de cada poble i de cada centre de la Comunitat Valenciana i que mantinga les aules, perquè estem en una situació extraordinària i perquè beneficiarà a la qualitat educativa. Li fique un exemple, el centre Martínez Torres d'Aldaia, l'únic centre que està separat per la via del tren, a quasi quilòmetre i mig de distància dels altres coles, possiblement amb l'eliminació d'una aula.

Jo li demane, per favor, que els revise tots, tots els de la Comunitat Valenciana. La reducció d'aules pot perjudicar als programes específics que realitza cada un d'estos centres, podria perjudicar a la unitat familiar, que en una temporada ha donat tants problemes.

Una altra qüestió que em preocupa és ¿quina va a ser la solució per a l'alumnat i el professorat de necessitats educatives especials de cada un d'estos centres? També em preocupen moltíssim els centres CAES de la Comunitat Valenciana que perden una aula, 11 centres que per les seues característiques particulars necessiten més suport. Jo crec que tots en esta cambra hauríem de passar –i jo la primera– un dia sencer en un d'eixos centres. Per exemple, jo conec el Carmen del Barrio del Cristo d'Aldaia, però no he passat un dia en eixos centres. S'ha plantejat baixar també la ràtio en els CAES?

I, per últim, vosté sap que la comunitat educativa en tots els nivells educatius, infantil, primària, secundària, especial, Formació Professional, Batxillerat, en tots els nivells, ha donat el 200 % en esta pandèmia; les direccions han treballat a contratemps en la normativa, en les necessitats educatives i en la seguretat. Ara, en el mes de juliol, vindran les matriculacions i no poden assumir més canvis de planificació, ni de plantilles, ni de ràtios, ni més burocràcia, amb tanta incertesa i provisionalitat.

Per això, li pregunte, senyor Marzà, ¿com preveu la consellera que afecte esta reducció d'unitats en els centres educatius públics de la Comunitat Valenciana en el pròxim curs, especialment sobre la necessitat de reducció de les ràtios en les aules que li acabe de dir?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller. Ens esperarem a que la diputada arribe al seu escó.

Esperem a que arribe i li done la paraula.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora diputada.

Entenc perfectament el que ha manifestat respecte a eixa preocupació. Sí que dir-li que el que nosaltres estem plantejant en este arranjament, precisament, va en la línia del que estava demanant. I és que el que plantejem en este arranjament en què tenim un context en què la natalitat baixa de forma constant i que comença ja a veure's de forma directa en els centres d'infantil i primària –ara després intentaré ser molt gràfic en l'explicació de què és el que està ocorrent en la planificació educativa dels nostre territori– la nostra voluntat, precisament, i és el que estem aplicant, és baixar les ràtios per poder atendre millor a l'alumnat i, per tant, tindre una millor atenció molt més específica en cadascun dels nostres alumnes, estiguen al centre que estiguen.

Eixa baixada de ràtios, de fet, el que fa és salvar més de 117 unitats que, sense eixa baixada de ràtios, no continuarien. I que baixem de forma molt considerable..., recorde que quan vam arribar al govern la ràtio estava a 30, l'hem baixat de forma general a màxim 25, en molts d'eixos municipis a 23 i alguns a 20. Vosté en coneix alguns que els té propet, Alaquàs per exemple, sent vosté d'Aldaia. 117 unitats que continuen per la baixada de ràtios, val?

I ho fem, precisament, per poder atendre millor a l'alumnat, canviant de paradigma completament. En allò que abans es pensava en, si baixa la natalitat reduïm les unitats, era com una conseqüència directa. Baixa la natalitat, què fem ara? Baixar les ràtios per poder atendre millor al nostre alumnat.

I, precisament per això, amb eixa baixada de ràtios el que estem fent és preservar les unitats al màxim, aquelles màximes que es poden fer, i, a més a més, amb més professorat. Abans, jo entenc que faça vosté eixa pregunta, tindre una unitat o no era la manera de tindre professor o no tindre'n.

Ara, amb la nova forma d'organitzar que tenim, tindre una unitat evidentment et fa tindre de forma automàtica un professor o un professor i mig o dos professors, però, a més a més, nosaltres amb els programes d'actuació per a la millora posem professorat extraordinari als centres educatius perquè puguen atendre amb menor ràtio a l'alumnat que tenen, tant si tenen unitat com si no en tenen.

I m'explique, mire, perquè quede clar i com la seua pregunta ha estat tan concreta, li vaig a fer un exemple del què és el que ens està passant en centres educatius al nostre territori. Un centre que està pensat de tres línies –val?– i que fins al moment tenia aquesta matrícula, teníem en els últims anys de sisè, cinqué-sisé, una pujada de natalitat que va haver al final i que ara ja està començant a haver en secundària, ja està passant a secundària. Hi havia, per tant, una quarta aula provisional en sisè. Eixa aula se'n van a l'ESO i els xiquets i xiquetes de primària que puguen són tres unitats, hi ha tres unitats, però no només hi ha tres, és que venen tres amb ràtio més baixa, amb una millor atenció.

Per tant, què és el que passa amb aquesta unitat? Que no hi ha xiquets de cinc anys que puguen a primer de primària, per tant, no pot continuar eixa unitat, no cal que continue

eixa unitat. Es pot mantindre l'atenció educativa amb professorat i amb menys ràtio? Sí, és el que fem. Per tant, què hi ha? Hi ha més professorat amb menys ràtio.

Però és que vull anar més enllà perquè veja què és el que s'està fent. Imagine's que nosaltres haguérem mantingut la ràtio a 30, amb l'entrada que ara tenim amb ràtio 20, necessitem tres unitats per a 60 xiquets. Amb ràtio 30, no només desapareixeria eixa, sinó que totes les que vindrien després desapareixerien i ens quedariem amb centres de dos unitats, i no de tres.

Quina és la nostra? Baixar la ràtio per a poder mantindre totes eixes unitats i, al mateix temps, poder atendre molt més als nostres xiquets i xiquetes. Això és el que estem aplicant. I, en concret, la proposta que s'ha traslladat al conjunt de la comunitat educativa el que fa, de fet, és salvar unitats. No fa retirar-les, el que fa és salvar unitats i, a més a més, és provisional i, evidentment, s'atenen les alegacions una per una i les mirarem, dient-li que hi haurà més professorat que el curs anterior. En l'inici de curs hi haurà més professorat que en el curs anterior per a atendre a menys alumnes. Per tant, una molt millor atenció. I de retallades, evidentment, ninguna. Menys alumnat, més professorat: millor atenció. Eixa és el nostre paradigma.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 718, formulada per la diputada Papi Robles, del Grup Parlamentari Compromís, també al conseller d'Educació, Cultura i Esport, sobre el pla de vacunació per als professionals de la Comunitat Valenciana. Encara li'n queden, unes quantes de preguntes, al conseller d'educació en el matí d'avui.

Quan vullga, senyoria, té la paraula.

La senyora Robles Galindo:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor conseller, el dia 1 d'abril va finalitzar la primera fase de la vacunació –si no ho recorde malament, segurament vostè m'ho dirà millor ara–, 150.000 persones van ser vacunades en al voltant de quatre dies.

Però nosaltres va haver un moment d'eixe procés de vacunació en el que tot se va paralitzar i es va generar moltíssima por. Jo no sé si se'n recorden, hi van haver molts dubtes, molta por... És un poc una sensació generalitzada la qual estem veient al voltant del procés de vacunació, ¿no? I jo crec que nosaltres també hem d'aprofitar estos espais per a generar certes en allò que la comunitat científica ens diu i allò que s'està demostrant. Tenim a moltes persones vacunades a dia de hui. Les vacunes no estan sent problemàtiques. Jo crec que hem de transmetre seguretat a la ciutadania, perquè este procés és fonamental per a la recuperació de la nostra vida.

I, en eixa línia, parlant de les vacunes, també necessitem parlar del necessàries que són per a eixe procés d'immunització, però el necessari que és també que això passe ràpidament. I perquè això passe ràpidament necessitem que les patents que tenim damunt de la taula en eixes vacunes també es lleven de l'espai de la presa de decisions. Jo crec que ens hem de sumar a les propostes que ja han fet molt clarament Médicos sin Fronteras o Amnistía Internacional, entre altres, per a demanar des d'ací que les patents caiguen en este procés de vacunació i d'immunització de tota la població, que és fonamental. Entenem que la prioritat ha de ser superar tot açò d'una manera global, però d'una manera humana. No mercantilitzant *algo* que és tan important.

Portem un any sencer demanant-li a tot el món esforços sobrehumans i econòmics, a la xicoteta empresa, a cada veí i a cada veïna, i jo crec que les grans farmacèutiques s'han de sumar en este sentit també.

Però tornem a l'espai en el qual este procés de vacunació que vostés van encetar fa ara ja aproximadament un mes va ser capdavanter i per això jo crec que és important que verbalitzen com va a ser, que s'avalue públicament eixe procés de vacunació, quines mancances van trobar o quines propostes de millora podem proposar per a futures ocasions en eixe procés de vacunació massiva. I per això li llance hui eixa pregunta: ¿com valora aquesta campanya de vacunació i quines són les seues valoracions?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formula té la paraula l'honorable conseller d'educació.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora diputada. Gràcies per la seua pregunta.

També agraiç a la consellera de sanitat, que està ací i, per tant, podríem contestar-la..., quasi més bé ella, però ací estem els dos.

Evidentment, la valoració que fem des de la conselleria d'educació de la resposta a la vacunació dels treballadors i treballadores dels centres educatius és molt positiva i és un agraïment immens. És un agraïment immens a tots els treballadors de sanitat, a totes les persones que han estat donant la cara dia a dia en eixe procés de vacunació, que ho han fet amb una extrema sensibilitat i amb un acolliment espectacular per part de tots els seus professionals i que agraïm de tot cor, perquè així ens ho han traslladat els nostres professionals i, per tant, vaja per davant eixe agraïment immens a tota la gent de sanitat, que no només s'estan deixant la vida s'han estat deixant..., i totes les seues esperances i tot el seu temps en lluitar contra la pandèmia, sinó que, a més a més, s'estan deixant la vida en generar-nos esperança a nosaltres